

mitte ue pääwa loido peale, mis pärast pika und —  
 warem ehk iljem — sunno kirsto praod wahelt meid  
 tuleb äratama. — Üks silm, mis une ja laugude  
 katmata, waatab faa muro alla meie uinowa palge  
 peale, ja ühe Issa arm ei wõrdu wilus mulla kättsis  
 meist mitte ära. — Se rüüd, särk ja kate, misõga  
 põrmust wõdetut osa haua sängi magama pannakse, ei  
 lesta kauaks, waid pudeneb enamiste warem kui kate,  
 alune, ega ole sellepärast tulewal hommitul mingi  
 küsimist, waid seal nõutakse üksnes pulma-ülifonda  
 hingelise läest, kes kui pääsoke sügisel soema kohta



põgeneb, kui keha ja elo külmaks lähawad. — Aga  
 sest ei tahtnud ma lugejale rääkida, waid lühidelt  
 ütelda, kuidas armas jutustus Ehwangeliumi seletusest  
 meid õhtul pikale wiititanud, et mööda läinud aega  
 enne tähele ei pannud, sunni kel üksteistkümme löi.

Wolken palus kül mind ööfeks senna jääda; õhto  
 oli pime kui kot ja sügisene tee pealegi nilbe ja porine,  
 aga mino nooruse lust ja julgus ei pannud neid  
 pisofest kinnitust mingiks, waid tänasin lahke pakumise  
 eest, palusin hobuse tallist tua ja walmistassin seda  
 maid minikule. Treppile astudes tõmbasin mantli  
 krae kulla ja palgede ümber, pistsin õlmad wöö alla,  
 kargasin sadulasse ja hakasin trap! trap! koro poole  
 minema. Toast tulles ei näinud silm ehtotsalt midagi,  
 sunni aega mööda pimedaga arjus ja teekoha ja  
 kraawide wahel selgest äratundis. Winge tuul wiliistas  
 lagedal ümber kõrwade ja muda plaksatas saapa  
 sääri wasto ülesse.

Matuse aiast mööda sõites, mis rohlem werst  
 siin pool kirikut, pahemat kät tee ääres seisab, ei  
 puutunud midagi wõerast kuju mul silma, ehk kül  
 kestöö ligi oli ja mina üksi teed käisin. Tuule-oo  
 wihiestas haudade üle ja kahiastas puiest mahawarisenud  
 lehti koko, se oli lõik, ja ei olnud wistist ial suuremaid  
 liikumisi siin ega maial rahoskooplites nähtud. Kust  
 rumal ebausju lori kodunt päritud, ehk kesse algmiselt  
 tühja jutu jalule sünnitanud, et määrupes puhkajad  
 kestöö rahosängidest wäljaastuwad ja rändama lähä-  
 wad: seda ei tea mina mitte, aga mälestan selgest